

Hoa vàng

Tôi về đây đường trăng soi chênh chêch

Chuyện trần gian rách rưới lấm si mê

Tôi về đây khi cuộc sống ê chề

Nhốt kỷ niệm vào lâu dài hoen ố

Tôi về đây từng mảnh xuân rời rứt

Niềm kiêu cảng mang thân phận tật nguyền

Ngửa mặt cười xin giấc ngủ bình yên

Và chối bỏ những tháng ngày bợt biển

Tôi về đây với chuyện lòng bé nhỏ

Trỗi khúc bi ca bay khắp không gian

Ôi mong tưởng đeo chứng tích điêu tàn

Tôi đối diện thi hài tôi cúi mặt

Tôi về đây khi cuộc đời nambi xuống

Nhỏ giọt buồn trong đáy huyệt tâm linh

Bao đêm dài thế kỷ hiện nguyên hình

Hồn tôi đó hoa vàng nơi thánh địa

NGHIỄM VY